

РЕШЕНИЕ

№ 2165

гр. Бургас, 24.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, I VI ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и седми септември през две хиляди двадесет
и трета година в следния състав:

Председател: **ДИАНА ИВ. АСЕНИКОВА**
ЛЕФТЕРОВА

при участието на секретаря **ЕЛЕНА Г. ХРИСТОВА**
като разгледа докладваното от **ДИАНА ИВ. АСЕНИКОВА ЛЕФТЕРОВА**
Гражданско дело № 20232120100942 по описа за 2023 година

Производството е образувано по искова молба на „**Стройрент**“ ЕООД, с ЕИК, със седалище и адрес на управление: гр., представлявано от Г..Х..Г..- управител, чрез пълномощника адвокат В. от САК, против **Д. Г. П.**, ЕГН, с постоянен адрес: гр., за **ПРИЕМАНЕ ЗА УСТАНОВЕНО**, че в полза на ищеца срещу ответника **СЪЩЕСТВУВА** вземане за сумата от **9 411, 04 лева** – частична главница по Запис на заповед от 12.07.2021 г., издаден от „Д и К Комерс Строй“ ЕООД за сумата от 10 927, 20 лв., с падеж 14.08.2021 г., авалиран от ответника, ведно със законната лихва върху главницата, считано от подаване на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 417 ГПК на 06.06.2022 г. до окончателното изплащане на вземането, за която сума е издадена заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 ГПК № 1875 от 14.06.2022 г. по ч. гр. д. № 3661/2022 г. по описа на Районен съд – Бургас. Претендират се и разноските в заповедното и в исковото производство.

В исковата молба са изложени твърдения, че длъжникът „Д и К Комерс Строй“ ЕООД е издал запис на заповед в полза на ищеца „Стройрент“ ЕООД, на 12.07.2021г., като безусловно и неотменимо се е задължил да заплати на издателя сумата от 10 927, 20 лв. Плащането по записа на заповед било обезпечено изцяло с поръчителство - ответникът Д. Г. П. е авалирал задължението при условията, при които същото е поето. Поддържа се, че записът на заповед от 12.07.2021 г. съдържа всички необходими реквизити съгласно чл. 535 ТЗ. Записът на заповед е с падеж на плащане на 14.08.2021 г. Правният си интерес от предявяване на настоящия установителен иск ищецът обосновава с това, че за процесното вземане е издадена е издадена заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 ГПК № 1875 от 14.06.2022 г. по ч. гр. д. № 3661/2022 г. по описа на Районен съд – Бургас, която е връчена на ответника при условията на чл. 415, ал. 1, т. 2 ГПК.

В срока по чл. 131 ГПК по делото е постъпил писмен отговор от ответника Д. Г. П. чрез назначения му по реда на чл. 47, ал. 6 ГПК особен представител – адвокат С. от БАК, който оспорва предявения иск и моли за отхвърлянето му. Направено е възражение за погасяване по давност, тъй като срокът по чл. 147, ал. 1 ЗЗД е изтекъл към датата на подаването на заявлението. Оспорва се истинността на положените за ответника подписи в съдържанието на Запис на заповед от 12.07.2021 г. Поддържа се, че не е налице действителен договор за поръчителство поради неспазване на изискуемата форма по чл. 484 от ТЗ. Сочи се, че подписът не е положен от ответника като физическо лице, а в качество му на представляващ юридическото лице-издател, т.е. по аргумент за противното от чл. 484, ал. 2 от ТЗ подписът на лицевата страна не се смята за поръчителство, когато е на издателя. Посочва се, че не е спазена и формата на записа на заповед. Твърди се, че записът на заповед е издаден за обезпечаване на каузални правоотношения – в конкретния случай се касае за неосъществена търговска продажба между страните.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, на основание чл. 235, ал. 2 ГПК и чл. 12 ГПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Предявен е положителен установителен иск с правна квалификация **чл. 538, ал. 1 вр. чл. 485, ал. 1 ТЗ вр. чл. 415, ал. 1, т. 2 ГПК.**

По ч. гр. д. № 3661/2022 г. по описа на Районен съд – Бургас е издадена Заповед за незабавно изпълнение № 1875/14.06.2022 г. на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 ГПК, с която е разпоредено длъжниците „Д и К КОМЕРС СТРОЙ“ ЕООД, ЕИК:, седалище и адрес на управление: гр., представлявано от Д. Г. П. – управител, като издател, и Д. Г. П., с ЕГН:, адрес: гр.като авалист, да заплатят солидарно на кредитора „Стройрент“ ЕООД, ЕИК:, седалище и адрес на управление: гр., представлявано от Я.Б., Г.Х.Г.и С.Х.Г.– заедно и поотделно, сумата 9 411.04 лв., частично от 10 927.20 лева, дължими по запис на заповед от 12.07.2021г., с падеж 14.08.2021г., ведно със законната лихва, считано от 06.06.2022г. до окончателното плащане, както и сумите 188.22 лв. – разноски по делото за държавна такса, и 960 лв. – платено адвокатско възнаграждение. Заповедта е връчена на длъжника Д. Г. П. при условията на чл. 415, ал. 1, т. 2 ГПК, поради което на кредитора е указана възможността в едномесечен срок от съобщението да предяви иск за установяване на вземането си против длъжника Д. Г. П.. Настоящия положителен установителен иск е предявен в законовия срок по чл. 415, ал. 4 ГПК, поради което се явява процесуално допустим.

За уважаване на предявения положителен установителен иск с правна квалификация чл. 538, ал. 1 вр. чл. 485, ал. 1 ТЗ вр. чл. 415, ал. 1, т. 2 ГПК следва да се установи наличието на действителен запис на заповед, по силата на който ответникът в качеството му на авалист дължи на ищеца процесната сума.

Представен е по делото запис на заповед, издаден на 12.07.2021 г. в гр., с падеж 14.08.2021 г., с който издателят „Д и К КОМЕРС СТРОЙ“ ЕООД, ЕИК:, седалище и адрес на управление: гр., представлявано от законния си представител Д. Г. П., с ЕГН:, се задължава безусловно и неотменимо срещу представянето му да заплати на „Стройрент“ ЕООД, ЕИК: ..., седалище и адрес на управление: гр. .. №, или на негова заповед, сума в размер на 10 927, 20 лева. Записът на заповед е платим без разноски и без протест в гр. За издателя са положени подпис от Д. Г. П. и печат на „Д и К КОМЕРС СТРОЙ“ ЕООД. Процесният запис на заповед представлява редовен от външна страна документ, който притежава всички изискуеми реквизити по чл. 535 ТЗ, а именно 1. наименованието „запис на заповед“ в текста на документа на езика, на който е написан; 2. безусловно обещание да се плати определена сума пари; 3. падеж; 4. място на плащането; 5. името на лицето, на което или на заповедта на което трябва да се плати; 6. дата и място на издаването; 7. подпис на издателя.

В записа на заповед е посочено още, че Д. Г. П., с ЕГН: *****, адрес: гр. авалира задължението по него при условията, при които е поето. За авалиста е положен подпис от Д. Г. П., като до подписа е поставен и печат на „Д и К КОМЕРС СТРОЙ“ ЕООД. Авалът отговаря на изискванията на чл. 537 вр. чл. 484, ал. 1 ТЗ, тъй като е поръчителството е дадено върху самия запис на заповед, изразено е по ясен начин и е подписано от поръчителя. Неоснователни са доводите на ответника, че по аргумент от чл. 484, ал. 2 ТЗ подписът на лицевата страна не се смята за поръчителство, тъй като не е положен от ответника като физическо лице, а в качество му на представляващ юридическото лице-издател. Видно от съдържанието на записа на заповед, ответникът Д. Г. П., с ЕГН: *****, адрес: гр., е авалирал задължението на „Д и К КОМЕРС СТРОЙ“ ЕООД, чийто управител е, именно в качеството си на физическо лице. Ответникът е положил един подпис в качеството си на органен представител на дружеството-издател, както и втори подпис в качеството си на физическо лице-авалист. Обстоятелството, че до подписа на авалиста е положен и фирмен печат на „Д и К КОМЕРС СТРОЙ“ ЕООД, няма правно значение и не е годно да се отрази върху действителността на авала.

По искане на ответника е открито производство по реда на чл. 193 ГПК за проверка на автентичността на подписите, положени за издателя и за авалиста в процесния запис за заповед от 12.07.2021 г. Прието е неоспорено заключение на вещото лице Р. по допуснатата съдебно-почеркова експертиза, което съдът кредитира като обосновано и компетентно изготвено. От него се установява, че подписите за издателя и за авалиста в процесния запис на заповед от 12.07.2021 г. са положени от Д. Г. П..

Неоснователно е и възражението на ответника за изтичане на срока по чл. 147, ал. 1 ЗЗД към датата на подаване на заявлението. Разпоредбата на чл. 147, ал. 1 ЗЗД не е приложима по отношение на менителничното поръчителство. Принципът за акцесорност на договора за поръчителство в гражданското право, установен в разпоредбите на чл. 147 ЗЗД и чл. 148 ЗЗД, не намира нормативна опора в правния режим на менителничното поръчителство /авала/, уредено в чл. 483 ТЗ – чл. 485 ТЗ като самостоятелно /неакцесорно/ от главното задължение (така Решение № 120 от 30.07.2010 г. по т. д. № 988/2009 г., II т. о. на ВКС и Решение № 216 от 03.01.2017 г. по т. д. № 3204/2015 г., I т.о. на ВКС).

Съгласно т. 17 от Тълкувателно решение № 4 от 18.06.2014 г. по тълк. д. № 4/2013 г., ОСГТК на ВКС предмет на делото при предявен установителен иск по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК в хипотезата на издадена заповед за изпълнение по чл. 417, т. 9 ГПК е съществуване на вземането, основано на записа на заповед. При въведени от страните твърдения или възражения, основани на конкретно каузално правоотношение, по повод или във връзка с което е издаден записът на заповед, на изследване подлежи и каузалното правоотношение. Изяснено е в мотивите, че при редовен от външна страна менителничен ефект и направено общо оспорване (а не за наличие на конкретно каузално правоотношение, по повод или във връзка с което е издаден записът) на вземането от ответника, ищецът не е длъжен да сочи основание на поетото от издателя задължение за плащане и да доказва възникването и съществуването на вземане по каузално правоотношение между него като поемател и длъжника-издател по повод или във връзка с което е издаден записът на заповед. В процесния случай ответникът поддържа, че записът на заповед е издаден за обезпечаване на каузално правоотношение по неосъществена търговска продажба между страните, т. е. за настъпило неоснователно обогатяване при условията на чл. 55, ал. 1, пр. 2 ЗЗД – поради неосъществено основание, но не конкретизира твърденията си за неосъществена сделка чрез посочване на индивидуализиращите ѝ белези – предмет, цена, дата на сключване и т. н. Следователно направеното от ответника възражение не е основано на конкретно каузално правоотношение, а представлява едно общо оспорване, което не създава задължение за ищеца да сочи основанията на поетото от издателя задължение за плащане и да доказва възникването и съществуването на вземане по каузално правоотношение между него като поемател и длъжника-издател по повод или във връзка с което е издаден записът на заповед.

На основание чл. 537 вр. чл. 485, ал. 1 ТЗ поръчителят отговаря както лицето, за което е поръчителствал. Ето защо ответникът като авалист отговаря за изпълнение на задължението на издателя по запис на заповед. Въз основа на изложеното съдът намира, че е налице действителен запис на заповед, по силата на който ответникът в качеството му на авалист дължи на ищеца процесната сума в предявения ѝ размер. Ето защо искът се явява изцяло основателен и следва да бъде уважен.

При този изход на делото и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК и т. 12 от Тълкувателно решение № 4 от 18.06.2014 г. по тълк. д. № 4/2013 г., ОСГТК на ВКС ищецът право на разноси съобразно направеното искане за присъждането им и представените доказателства за извършването им, а именно за сумата от общо 2 157, 44 лева, както следва: 1 148, 22 лева в заповедното производство, от които 188, 22 лева за държавна такса и 960 лева за заплатено адвокатско възнаграждение, и 1 009, 22 лева в исковото производство, от които 188, 22 лева за държавна такса, 621 лева за възнаграждение за особен представител и 200 лева за възнаграждение за вещо лице. Включените в списъка по чл. 80 ГПК разноси за адвокатско възнаграждение в исковото производство в размер на 1680 лева с ДДС не следва да бъдат присъждани съгласно т. 1 от Тълкувателно решение № 6 от 06.11.2013 г. по тълк. д. № 6/2012 г., ОСГТК на ВКС, тъй като по делото не са представени доказателства за действителното им извършване.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО в отношенията между страните, че в полза на ищеца „Стройрент“ ЕООД, с ЕИК, със седалище и адрес на управление: гр., представлявано от управителя Г.Х.Г., против ответника **Д. Г. П.**, ЕГН, с постоянен адрес: гр., **СЪЩЕСТВУВА** вземане за сумата от **9 411, 04 лева** – частична главница по Запис на заповед от 12.07.2021 г., издаден от „Д и К Комерс Строй“ ЕООД за сумата от 10 927, 20 лв., с падеж 14.08.2021 г., авалиран от ответника, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 06.06.2022 г. до окончателното изплащане на вземането, за която сума е издадена заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 ГПК № 1875 от 14.06.2022 г. по ч. гр. д. № 3661/2022 г. по описа на Районен съд – Бургас.

ОСЪЖДА **Д. Г. П.**, ЕГН, с постоянен адрес: гр. да заплати на „Стройрент“ ЕООД, с ЕИК, със седалище и адрес на управление: гр. ..., р-н, представлявано от управителя Г.Х.Г., сумата от **2 157, 44 лева**, представляваща разноси в настоящото исково производство и в заповедното производство по ч. гр. д. № 3661/2022 г. по описа на Районен съд – Бургас.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд – Бургас в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____